

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis insitutum ad cat olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseltük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Főszerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

A modern pestisről.

Orvosi körből kapjuk ezeket a meg szívlelendő sorokat:

Immár több, mint egy éve, hogy törvényhatóságunk területén is megindult a mozgalom, hogy a művelt világ küzdőinek sorába lépve, megértse a legdrágább kincsét, az egészséget, és küzdjön az emberiség legkegyetlenebb pusztítója, a divatos pestis, a tuberkulózis, a sorvadás ellen. Szerényen, csendesen alakult meg a védekező egyesület, de csak szűk körben.

A közönség legnagyobb része, de még az illetékesek is, befolyásos és állásuknál fogva intelligenciára igényt tartó körök, dacára nagy munkánkknak, mint megütőzéssel tapasztaljuk, vagy még nem tudnak az egyesület létezéséről, vagy hamis fogalmak vannak annak tervbe vett működéséről.

Csodálkozunk ezen közöny fölött. Ujra hangoztatjuk, nem sanatorium egyesületet létesítettünk, nem a betegeket gyógyítani a célunk, hanem az egészségeseket a betegségtől megvédeni, cégerünk a védekezés. Nagy Németországban, melytől mindenki teljes önérzettel tanulhat, hol a tuberculosus ellen való küzdelem a legalapossabb, azon meggyőződésre jutottak, hogy sanatoriumokkal a tüdővész terjedését meggátolni nem lehet. Fenntartják azért számtalan sanatoriumaikat, újakat létesítenek, elkülönítő kórházakat építenek, de csak azért, hogy a gyógyíthatlanokat ott elhelyezhesse. Ezen intézmények tehát csak elkülönítésre szolgálnak, a tulajdonképeni hadjárat a gondozóintézetekből (Fürsorge-stelle) indul ki. Az állam, a törvényhatóság, a beteg- és rokkantpénztárak a szegényintézetekkel, válllvetve a kozadakozással létesítik a nagyobb helységeken azon intézeteket, melyek a tüdőbetegeket és azok hozzátartozóit gondosan ellenőrzik, azok egészségi viszonyai fölött őröknek, javítanak, segítenek, oktatnak lehető módon.

Egy szerény 2-3 szobás épületben a díjtalan intézeti orvos összegyűjti a betegek és családjaiknak névsorát és lakását, az állandóan alkalmazott gondozó nénikét utasításokkal látja el, ki meglátogatja a betegeket időközönként otthonukban, ezeket felvilágosítja, kioktatja a veszedelemről és a védekezésről; a tapasztalt hiányokat az intézetben levő törzslapokra jegyzi és ezek alapján intézkedik az intézet azok javításán. A szűkölködőket segíti táplálékkal, ruházattal, ágygyal, lakáviszonyaikat javítja de csak ott, hol az utasításokat pontosan követik és megvonja a segínyt a renitensek és gondatlanoktól. A segély az

nagy hatalom, meggyőzi a hitelleneket is. A gyógyíthatatlanokat elhelyezik további megfelelő intézetekben, és közvetítik az állapotnak megfelelő munkát. Csekély áldozattal aránylag, bámulatos munkát végeznek. Eljárásuk és következtetésük is elég észszerű. Minthogy a beteget gyógyítani ma még nem tudják, gondoskodnak róla kellőleg, enyhítik állapotát, de megvédik egészséges hozzátartozóit a könnyelmű fertőzéstől. Idővel, így számítanak, a tüdővérszek száma kevesedik, és végre a pusztító vész teljesen megszűnt az emberiség állandó kísérője lenni.

Erre törekszünk mi is, védekező-egyletünk is ezt tűzte ki céljául. Nem kellenek ehhez százezrek. Szerény kis tőke, 50-60000 korona elegendő. Fölépíthetnénk egy szerény hajlékot, melyben a betegek megvizsgálhatnának és ahonnan a további eszközölhetők, volnának. Egyesületünk ma még szerény viszonyok fölött rendelkezik, de immár látom azon hajnalpirkadni, melynek napján működésünket a fent kifejtett irányban szegényesen megkezdhetjük. Hisz szegényesen is jobb, mint sehogyan, csak segítsünk.

De minő halhatatlan emléket hagyhatnának magunkról az utókorak azon nemesszívű mecenások, kiket a Gondviselés földi javakkal áldott meg, ha meg szívlelnék nemes törekvésünket és segítenének az egész emberiségben. Ezzel nagy dolgot mivelhetnénk és elpusztíthatatlan ércbetűk hirdetnék a felállítandó intézetben a legnemesebb emberbarát és jövővel élvehetetlen érdemeit.

Talán találkozik a sok között egy-kettő.

Közgyűlés a városnál.

Székesfehérvár, febr. 26.

A tegnapi nap az interpellációk napja volt. Annyira azoké volt, hogy a többi téma iránt jóformán érdeklődést sem mutatott a közgyűlés. Az egyiket Szabó Bakos András, ez a természetes, józan eszéről és ítélőképességéről ismeretes városatyja terjesztette elő a Polczér gazdasági tanácsosnak szerzett egy keserű félórát. Egy régi, sokszor és nagyon is hangsúlyozva megígért, de be nem teljesített óhajt melegített fel, hogy a Haltér környéke miért nem kap végre tisztességes ivóvizet. A támogató érvek nagyon is súlyosak voltak s a tanácsos ur nem is tudott rá más választolni, csak azt, hogy őt eszterig a hideg miatt nem teljesíthette ígretét.

A balatonvidéki vasut ügyének Nagy Ignác v. b. t. a hangyaszorgalmi impresszáriója. Nem is volt a lelkes éjlénzésben hiány, a mikor a

parlamenthez intézetta lapos érvekkel megtámogatott feliratát felolvasta és megokolta. Mindenki érzi már közülnk, hogy haszlatlan az erőlködés, hogy csak a kesergés gyönyörűsége szolgáltatathat szívünkre gyógyító balzsamot, mert a balatonvidéki vasut majdnem holtbizonyos, hogy elkerüli városunkat. De legalább belekiálthatjuk a pusztába, hogy nekünk van igazunk, hogy városunkat durva sérelem éri, hogy olcsóbban lá megépíthetnék a vasutat, ha városunk érintésével készítenék — szóval meggyőzhetnénk mindenkit arról, hogy nagyobb baklövést nem csinálhatott volna Kossuth Ferenc, mint mikor ebbe a szerencsétlen tervbe a beleegyezését adta. Ez az egész, a mivel a mi szegény szerencsétlen városunk vigasztalódhatik. Mert igaz van Rauscher Bélának, hogy a mi városunkban nem az előrelátás politikája működik, nekünk nincsenek terveink, hanem csak panszaink, hogy megint lemaradtunk valahonnan.

Nagy Ignác közben Winkler főmérnöknek is juttatott egy kis oldalvágást, a mit az nagyon gyengén tudott csak betapasztani s így bebizonyult, hogy épen a legilletékesebb szakközeg anhak idején nem birta megvédelmezni a város érdekeit.

Holly Géza dr. lelkes indítványát, a mely Günther Antalnak az új igazságügyminiszternek, városunk szülöttének üdvözlétét terjesztette elő, a közgyűlés nagyon szívesen fogadta.

A tárgysorozat többi pontjai közül különösen Tar József indítványát tünt ki, a ki nagyon ügyesen védte a maga álláspontját a vadászati törvény megkorrigálására vonatkozólag. Indítványát nem fogadták ugyan el, de azt elérte, hogy óhaja a vadászati törvény revíziójánál ujra szőnyegre kerül.

Részletes jelentésünk a következő:

Széchenyi Viktor gróf főispár 9 óraker megnyitotta a közgyűlést. A márciusi közgyűlés 26-án lesz.

Szabó Bakos András v. b. t. egy 5 évvel ezelőtt tett indítványát újította meg. Akkor interpellálta már Polczér gazdasági tanácsost, (Közbeszólás: — Már megint abajgatják!) hogy a Haltér és környéke számára inható ivóvízről gondoskodjanak, a tanácsos megígerte, sőt ismétellen megígerte (!) férji szavát is adta (!) mi több, állását is kötötte ígérele teljesítéséhez (!!) hogy rend lesz s ma sincsenek egy lépéssel sem előbbre, mint 5 esztendővel ezelőtt. Azt mondják, hogy a Felmayer-gyár kutszóvei inficiálják a környék vizét. Furcsa! miért nem inficiálják a magánházak kutjainak vizét. Azoknak van jó vizük, de hát onnan a nagy nyilvánosság nem kaphat, csak protekció útján. A polgárok az ilyen mulasztásért sohasem a mulasztó tisztviselőt okozzák, hanem a bizottsági tagokat, hogy nem képesek a polgárok érdekeit megvédelmezni. A főmérnök helyett is sok dupcát kaptak már a bizottsági tagok. (Derültség.) Kéri az ügy sürgős orvoslását.

Polczér Péter gazd. tanácsos méltányosnak tartja Szabó Bakos András indítványát, de mégis kénytelen érveit az igazság mérlegére leszállítani. Több kutat csináltak már. De a víz csakhamar megromlik, mert a Felmayer-gyár kutszóvei inficiálják a vizet. Az a szándéka, hogy betonré-

Mai lapunk 4 oldal.

teggel veszik körül a kutat s akkor talajviz nem fog beleszivárogni. (A csinálthatat kutat, de az időjárast nem szabályozhatja.)

Szabó-Bakos András nem veszi tudomásul a választ azért, mert a tanácsos urnak kerek 5 esztendeje volt a baj orvoslására. A téli hideg pedig nem szokott 5 évig tartani. Nem veszi tudomásul a választ azért sem, mert úgy látta, hogy nem szakértők dolgoztak a kutaknál. Látozott ott napszámosokat, de nem az arra hivattottakat. A bognár se tud csizmát csinálni, azért nem csuda, ha a napszámosok se tudtak a bajon segíteni. A tanácsos urnak rendes szokása a nyereség, alkalmazza azt ebben az ügyben, álljon sarkára és jelentse ki, hogy addig a munkások nem kapnak pénzt, míg tisztességes munkát nem szolgálnak. (Helyeslés.)

Havranek József polgármester azzal akarja az indítványozót megnyugtatni, hogy a tanácsos megígérte a baj orvoslását, s ő hiszi, hogy az ígéretét be is fogja váltani. Amióta a haltéri arézi kutat betemették (Hát azt ki tetta megint! Ez a mi városi bölcsességünk. Van kitűnő forrás-vízünk, azt betemetik, aztán évtizedeken keresztül szidjuk a komisz talajvizet. A városi adminisztráció! Ó! Ó! Ó! Szerk.) azóta nincs ott tisztességes víz. Azt, hogy a Felmayer-gyári kutcsövek inficiálnak a környék vizét, ő is mesének tartja. Eddig azonban nem tudtuk jó vizet találni. Tegyenek új kísérletet s ő reményli, hogy az sikerre vezet.

Nagy Ignác v. b. t. a balatonvidéki vasút érdekében szerkesztett, az országgyűlés tagjaihoz intézett feliratot olvassa fel, amelyet lapunk már csaknem teljes egészében ismertett is. A bizottsági tagok élénk helyesléssel kísérték a feliratot s nem egy elkeseredett kifakadás hangzott el, sőt itt-ott egy „*Abcug Kossuth!*” sem hiányzott.

Havranek József polgármester általánosságban helyesli a feliratot, csak némi változást óhajtat benne. Nem helyesli, hogy a vonal elvezetését hosszú művének nevezzük. Valamint, hogy a felirat már indítvány alakjában megjelölje az építendő vasut irányát. Végül kéri a bizottságot, hogy Nagy Ignácnak ezen pompás munkálmáért a bizottság köszönetét fejezze ki. (Hosszantartó éljenzés.) **Szechényi** Viktor gróf főispán kéri, hogy az ő esetleges érdekeltiséget ne említse a felirat, nehogy az a látszat tünjék fel, mintha ő főispáni befolyását használná fel arra, hogy a vonatot birtoka mellett vezessék el. **Farkasdy** Dezso v. b. t. azt óhajtja, hogy a felirat egy-egy példányát küldjék el a pesti lapoknak, hogy azok is tudomást szerezzenek róla. **Nagy Ignác** érdekes letelezéseket közöl. Ő elküldte minden lapnak a feliratot, de egyetlenegy sem szolt róla. A „*Független Magyarországnak*” előfizetője, ajánlva küldte el s még csak a szerkesztői izenetekben sem felelték. A Budapesti Hírlap éppen az ellenkezőt hozta. (Nagy lárna. — Gyalázat! **Bilkei** Ferenc v. b. t.: — Gyönyörű banda! **Tóth** Artur v. b. t.: — Persze nem kaptak pousátét!) **Holly Géza** dr. helyesli az erőteljesebb hangot. Nevezük nevén a gyereket. Óhajtja, hogy a vasutvonali irány ne az indítvány végén, hanem annak magyarázó bevezetésében hozassék fel. **Nagy Ignác** letelezést csinál, hogy t. i. a dolog már annyira előrehaladt, hogy a vasutépítő cégeket már fel is szólították ajánlataik benyújtására. Elárulja, hogy Veszprém városa a maga érdekét úgy véli előmozdítani, ha a vonal Fehérvárt nem érinti. **Havranek** József polgármester szintén elmondja, hogy mint keresték őt fel a vasut kezdeményezőit, de a városhoz, mint ilyenhez semmiféle megkeresést nem intéztek. **Winkler** Vilmos főmérnök **Nagy Ignác** v. b. t. azon megjegyzésére reflektál: — A főmérnök urnak meg jobb lesz hallgatnia. Kijelenti, hogy ő bevezette tiltakozását a jegyzőkönyvből. Különbben nem is kapott semmiféle utasítást. **Havranek** József polgármester kijelenti, hogy igenis adott utasítást. **Nagy Ignác**: — Ha én vagyok a főmérnök, majd másként járok el és jobban megvédelem a város érdekeit.

Nagy disputa kerekedett a kis incidensből, a főispán folyton cseppet, míg végre Havranek polgármester vállalkozott a békeangyal szerepére s kijelentette, hogy Nagy Ignác közbeszólása tréfa volt s nem szép, ha a közgyűlés előtt ilyen izetlenségek folynak le.

Végül **Tóth** Artur duplázott rá az indítványra

és kérte, hogy sürgősen intézzék el és né úgy, mint a minap a deputációt, a melyre két hónapon át készülődték, míg végre is későn jöttek.

A fogasztási illeték kezelésére vonatkozó, valamint a Mantz-ovodá megkorrigált szabályrendeletét elfogadja a közgyűlés.

A járvány kórházra vonatkozó szabályrendeletet szintén némi változást szenvedtek. **Tóth** Aladár v. b. t. gyengédebb eljárást követel s felhívja, hogy a minap az árvaházból elvittek a kórházba egy differitisszes beteget s az másnap a kórházban meghalt. Hosszabb vita fejlődött ki a dolog fölött, míg végre a közgyűlés elfogadta a szabályrendelet ama megváltoztatását, hogy ha a ragályos beteg otthon kellőképp el nem különíthető, karhatalommal is elszállíthatassék.

Az árva- és közpénzeknek a három pénzügyintézetben való elhelyezését a közgyűlés egyhangúlag ismét elfogadja.

A telekváltozásokra vonatkozó indítványok a biz. tagok csekély számánál fogva a jövő közgyűlésre maradnak.

A közevési és műutak készítését a város újra Bognár Istvánnak adta ki.

Bóna József pénztári ellenőr a városnál elöltött 50 évi és 11 hónapi működése után nyugalmába megy. A közgyűlés Havranek József polgármester meleg szavai után jegyzőkönyvi elismerést szavaz meg Bónának, melyhez hozzáfűzi azt a megjegyzést, hogy a város elismerésével és bizalmával távozik állásából (Elnök helyeslés) kéri egyszermind a pályázat kiírására nézve a fehatalmazást. **Holly** dr. a pályázatra nézve használatát kíván május végéig, a mikorra a szervezés ügyeivel rendbe jönnek. A számvétség személyzete a legnagyobb s redukálás ott fog első sorban történni. **Nagy Ignác** v. b. t. kéri, hogy Bónának hosszú és hű szolgálataért adják meg a lakbérilletményét is. (Felkiáltások: — Elkésett! — Hála Isten, hogy elkésett!) **Havranek** József polgármester elfogadja **Holly Géza** dr. indítványát s kijelenti, hogy Bóna helyettesítésével megfelelő fizetéssel **Wünsch** Antal tisztviselőt bizza meg.

Váradi Károly főigazgató átír a városhoz, hogy a Dunántúli Középszkolák ifjusága május 20-án Fehérvárról tartja nagy tornaversenyét. Kéri a várost megfelelő fogadásra. A közgyűlés Havranek József polgármester indítványára kimondja, hogy lehető legszívesebben látja az ifjuságot. A vendéglátás tisztjébe be óhajtja vonni az egész város közönségét s kéri, hogy a megfelelő költségeket annak idején felhasználhassa (Helyeslés).

Az orsz. lövészverseny az idén szintén városunkban lesz. A város versenydíjra 300 koronát szavazott meg, mivel azonban egy díj értéke nem lehet nagyobb 100 koronánál, 3 részre fogják felosztani.

Pénzes József mérnök, bpesti lakos, a ki mint francia legionárius több éven keresztül külföldön tartózkodott és honosságát elvesztette, kéri a város kötelekébe való felvételét (Helyeslés).

Özv. **Winkler** Mátyásnének 20, özv. **Neproszt** Istvánnának havi 15 kor. segélyt szavaz meg a közgyűlés.

Tar József v. b. t. indítványt terjeszt be a vadászati törvény módosítása tárgyában. Óhajtja, hogy ne csak az 50, hanem a 10 holdas gazdák is összeállhassanak és 200 hold területen vadászberletet alakíthassanak; a kóbor kutyáknak nevezett kutyákat ne lödözzék könnyelműen; le s végül, hogy a város a vadászterület 4 részletben adja ki. **Tar** tüzetesen megokolta indítványát, hozzászóltak még **Lits** Ferenc, **Knitthoffer** Károly, **Fister** János, **Berregi** József, **P. Nagy** János v. b. tagok, Havranek József polgármester. A közgyűlés 33 szavazattal 23 ellenében elvetette **Tar** József indítványát.

A nádat a helybeliek 24, a vidékiek 28 koronáért kapják.

A közgyűlés fél 12 órakor ért véget.

A Függetlenségi Kör.

Vasárnap tartotta a gyengélkedő **Saára** Gyula dr. helyett elnökli **Tóth** Artur t. elnök vezetésével melletti rendes évi közgyűlését. A tisztviselői kar a választmányon kívült a következő: Közfelkiáltással megválasztottak: elnököknek

dr. Saára Gyula, tiszteletbeli elnököknek **Nagy Ignác**, **Tóth** Artur és **Kenessey Gyula**. Alelnököknek **dr. Holly Géza**, **Laufenauer Ferenc**, **Lits** Ferenc, tiszteletbeli alelnökök id. **Almássy** Ferenc, **Gáncs Jenő**, **Erdőssy** Bódog, **Főjegyző** **Tar** József, tiszteletbeli főjegyzők **Csitány** G. Emil, **dr. Borchiert** Jenő, **Fegyzők** **Konrád** Kálmán, ifj. **Németh** István, igazgatók **Héji** József, **dr. Say** Viktor, **dr. Csöppentzky** Mihály; tiszteletbeli igazgató **dr. Czapary** László, ügyész **dr. Kisteleki** Károly, pénztárnok **Sz. Bakos** András, könyvtárnok **Héji** József.

A Kör üdvözölte **Kossuth** Ferencet s egyben hozzá a balatonvidéki vasut ügyében **dr. Holly Géza** előterjesztésére a következő feliratot intézte:

A székesfehérvári 48-as Függetlenségi Kör a mai napon tartott közgyűlése alkalmából hazafias örömmel és bizalommal üdvözli **Nagy** Ignác függetlenségét, mint az országos 48-as Függetlenségi párt Elnökét és melegen kívánja, hogy amint sikerült Nagyméltóságodnak pártunk számerejét annyira fokozni, hogy ma a 48-as függetlenségi párt az összes politikai pártok között a legnagyobb számot képviseli, de sőt az országgyűlés abszolút többségét képezi, — éppúgy sikerüljön elérnie, hogy a legközelebbi jövőben az ország kormányzása és ügyeinek vitele nemcsak pártunk részvételével, de programja és elvei félreteltek mellett, hanem elvünk és vallott politikai célunk megvalósításával történhessék és nemzetünk évszázados küzdelmei közjogi szempontból meghozzák a kívánt gyümölcsöt s ezzel megszűnjen a pártok között a közjogi harc, egyesült erővel működhessünk a magyar nemzeti állam belső kiépítésén.

Megragadjuk egyuttal az alkalmat, hogy mint a 48-as függetlenségipárt nagy családjának szerény tagja, gyermeke, Nagyméltóságodhoz, mint pártunk Elnökéhez, az országos 48-as függetlenségipárt nagy családjának jóakaró Atyjához, Fejéhez, a bennünket fenyegető veszély, sérelem, igazságtalanság és méltánytalanság elkerülhetése, megóvása végett, kéré, felvilágosító; de egyuttal tiszteletteljesen tiltakozó szavunkat is felelmeljük.

A balatonvidéki vasut tervbevett kiépítésével akarják a szinvalat mögé bujt egyesek, — sértett hűség, büszkeség és egyéb más indokból, melyre kiterjeszkedni e helyütt nem akarunk — városunkra, reánk azt a megbélyegző szegyet hozni, hogy ezen vasut több száz kilométer hosszú vonalán éppen a legnépesebb, kulturailag, kereskedelmileg legfejlettebb város személy- és áruforgalmát nem értenénk, hanem megállva a város határában, a várostól 9 kilométernyire, az úgynevezett börgöndi állomáson, a már meglévő vonalról egy ujonnan építendő sinpáron, mindenütt a város határában, esetleg közvetlen szomszédságában haladva, újabb állomása szintén a várostól mintegy 6 kilométerre fekvő — Szabadbattyány község lenne.

E vasutiterv szerint tehát Börgöndtől Szabadbattyányig új vonalat kell építeni, holott ha ezen vasut felhasználná azt a már meglévő vasutvonalat, amelyen egyébként Börgöndig halad és innen bejönne városunkba, az esetben sokkal rövidebb pályatestet kellene építeni Szabadbattyányig, vagy egy: ezen helynek megfelelő másik állomásig, mint kell építeni, Börgöndtől direkt Szabadbattyányig. Nyilvánvaló tehát, hogy finansziális szempontból is indokoltabb, hogy a balatonvidéki vasut városunkba is bejőjön és innen haladjon tovább.

Azonban egy vasut megépítésénél, ha figyelembe veendő is a finansziális szempont, nem ez a legfőbb, amire nézni kell.

Minden vasut megépítésénél szükséges, hogy érvényre jussanak azok az általános szempontok, feltételek, melyek nélkül elfogadható vasuti politika nem létezik. Ezen szempontok, kivánalmak egyik legfőbbike, hogy a vasut az irányában fekvő nagyobb helyeket felkeresse, mert hiszen a vasut személy- és áruforgalmát nemcsak a kiinduló és végpontja adja meg, sőt ellenkezőleg éppen a közbeeső vidékek azok a tápláló források, melyek — mint a patakok a nagy folyamat — létrehozzák azt a személy- és áruforgalmat, amelyből egy vasut közhasznosága mellett hasznát hajtja is le.

Ha egy vasut építésénél ilyen szempontok az irányadók, kérdezzük, hogy igazságosan, a józan vasuti politika, de az üzleti haszonhajás tekintetéből is mivel lehet indokolni az oly eljárást, mely egy vasútvonal kiépítésénél éppen a legnagyobb szállító erőre, az egész vonalon legnépesebb, kultúrálag, kereskedelmileg legfejlettebb város mellőzésére, elhagyására, a vasúti forgalomból eredő indokolatlan eljárást megindokolni nem lehet, csaknem azzal, hogy egyesek sértett hiúságából eredő indokolatlan eljárás, a közjó, a közügy nyilvánvaló károsodása árán is helyben hagyassék. Hasonló eljárás csak a régi szabadelvű rendszer idejében volt gyakorlatban, midőn az ekként nyújtott husosfazékkal kívánták kormányzatukat fentartani, szolgálatokat megjutalmazni, de hisszük, tudjuk és valljuk, hogy a mai kormányzás nem így alapokon, hanem az igazság, a méltányosság, a jogos szempontok elismerésén, egyszóval etikai alapon nyugszik.

Ezen hitünk alapján emeljük fel kérő szavunkat, megvilágítva igaz ügyünket és megvagyunk győződve, hogy pártunk Elnöke, Nagyméltóságod, aki egyúttal mint kereskedelmi miniszter a balaton-vidéki vasút megteremtője, felismeri nemcsak a mi városunk, hanem az ország érdekeit szemlélve és a törvényjavaslaton eszközölni fogja azt a változást, aminek következtében a balaton-vidéki vasút városunk személy- és áruforgalmát is érinteni fogja és ezzel jogos érdekeink kielégítését nyerve, megszűnik minden elégedetlenség.

A mult idek kormányai-alatt több ízben éreztük jogos igényeink mellőzését, mert hiszen mi minden időkben kezünkben tartottuk a 48-as függetlenségi párt zászlaját, azzal és azért ádáz, kemény, szinte brutális harcokat kellett megvívunk a régi rendszer hivatalos hatalmával, vesztegetéseivel szemben, tehát erkölcsstelen eljárásokat megtudtuk érteni és a polgársággal érteni, most azonban ilyen eljárásra nem számíthatunk, nem remélhetünk és nem is morúnk arra gondolni, hogy igaz ügyünk elbukhatik, mert hiszen az nemcsak a mi jogos érdekeink, de pártunk elveinek, az igazságnak, közérdeknek kudarca és a régi kormányzási szellem feltámadása volna.

Mindkettőtől óvja meg a magyarok Istene szeretett hazánkat.

Konrád Kálmán,
jegyző.

Tóth Artur,
tb. elnök.

UJDONSÁGOK.

Székesfehérvár, feb. 26.

Népszerű felolvasások.

A fentebbi cím alatt mult kedden napvilágot látott megjegyzéseimre „Eugenius” aláírással egy kis közlemény jelent meg, melyre rövid válaszon a következő:

Köszönettel adozom Eugeniusnak azért, hogy a mult vasárnapi előadás elvitathatlan balsikerét velem együtt konstatalva, *„jösszándékomat s az ügy iránti szeretetemet kétségbe nem vontam.”* Ez ellenkező, az igazat megvallva, rosszul esett volna. Kijelentem, hogy főleg manapság, mikor az eszmék tisztázására, intelligenciánk alapos műveltségének fejlesztésére oly égető szükségünk van, a legnagyobb örömmel üdvözlök minden oly nemes és áldozattal járó törekvést és munkát, mely ezt a célt szolgálja. Ezért írtam a mult alkalommal, hogy „A magyar főigazgatók tudományban, ambícióban, befolyásban imponáns csapata áll mögéd (Apponyi mögé) a magyar tanárok száza, ezrei ajánlják fel lelkes készséggel tudásuk legjavát, szabad, pihenésre szánt idejük drága perceit, hogy napszámai legyenek a te szép szándékod munkádnak.” Ezért beszéltem „a helybeli három középiskola derék tanári karáról.” Ezért mondom szívemből — s azt hiszem, Eugenius tisztentek veszi kijelentésemet — hogy az „Apponyit ezen intézkedésért hódoló lelkesedéssel üdvözölő Magyarország” örömeiben én is osztozom.

Hogy az eredményt sőténen látom? Ez lehet a temperamentum hibája, de lehet a tapasztalat keserű gyümölcse is.

Megvallom, hogy mint minden téren, úgy itt is hasznosabb az optimizmus, mint az én peszsimizmusom (mert hiszen a világot mindig az

optimisták lelkesedése vitte előbbre), de szerencsétlen közállapotaink, alacsony színvonalú műveltségünk, legalább zsidó szerint nekem adnak igazat.

Kis referádám megjelenése óta alkalmam volt a kérdésről városunk egyik legnagyobb műveltségű s a közművelődés terén talán legelőbbit dolgozó urtímerberével eszmét cserélni, ki sajnos, a mult vasárnapi est után, az enyémmel teljesen azonos gondolatainak adott kifejezést.

Eugenius cikkének utolsó előtti második bekezdése csak félreértés eredménye lehet. Cikemből az előadásban megjelent közönséget illető „gáncs” ki nem olvasható, mert sem az *ilyen* „időtöltés”, sem a „kollegialitás” megemlítése „gáncsolásnak” vagy „vádának” nem nevezhető. Sőt a figyelmes olvasó közleményemből csakis a *meg nem jelent* nagy közönség jogos megvadását olvashatja ki. Ismételen mondom, ezt a bekezdést a félreértés rovatára írom, mert szándékos *félremagyarázást* nem merek feltételezni.

Összegezem a mondottakat. A vasárnapi est *külső képe igazán siralmas volt*, szomorú fotográfiája közönségünk indolenciájának. Ez a kép engem nagyon lehangolt s a felolvasások jövőjét illetőleg a legszomorúbb kilátásokkal biztat. Adja Isten, hogy ne nekem legyen igazam.

Azok a felolvasások, melyeknek alapfónusát, célját olyan beszéd jelezte, mint a milyennel a főigazgató ur első vasárnapi este a ciklust bevezette, nagy, igen nagy közönség figyelmére méltók. Bár eléremék céljukat, feltudnák kelteni közönségünk érdeklődését!

Talán a diákság révén lehetne valamit tenni a szülők körében. Ez ugyan nem ideális eszköz, de nem is kárhözható és mindenestre némi eredménnyel kecsegtet. Elvégre is „szegény ember vízzel főz!”

Különbön: béke velünk!

U. i. 1. Nagy megnyugtatósomra szolgál az a biztos forrásból vett értesülés, hogy mult-kori közleményem nemcsak hogy nem értett az ügynek, sőt inkább használt a talán keserű igazságának ösztinte, nyílt megmondásával, mert e lap nem egy olvasója annyira szívére vette komoly megjegyzéseimet, hogy a második felolvasáson már megjelent.

2. A tegnapi előadás némileg megszaporozott hallgatósága dacára is reményem a vállalat jövő sorsát illetőleg változatlan. Olyan városban, hol a „Szép honka”, „A tolvaj” s hasonló darabok rendre bukhatnak (meg fog bukni „A harang” is), míg a „Vig özeveg” egy tucatszál több zsufozott házat csinál, Apponyi lelke a Noé galambjának sorsára jut, nyugvó helyre nem talál.

Marcus.

— (A székesfehérvári Katolikus Kör) nagyválasztmánya f. hó 23-ikán tartotta ez évi közgyűlését előkészítő ülését, mely több fontos határozatot hozott. A választmány a közgyűlés napját husvéthétfőre, április 1-re tűzte ki s egyhangu határozattal jelezte ki a Kör újjáalakítandó tisztikarának és választmányának a közgyűlésen választandó tagjait.

A budapesti egyetemi ifjuság Mária-kongregációjának felhívására elhatározta, hogy az üldözött francia katolikusok iránt érzett szolidaritásának, rokonszenvének és részvételének dokumentálása s Székesfehérvár katolikusai öntudatának emelésére jövő hó első felében ünnepélyt rendez külön a belvárosi s külön az ezen alkalomra egyesítendő főkkörök közönsége részére.

A belvárosi katolikus kör ünnepélyén a beszédet Vass József dr. hitoktató fogja tartani, miután *Prohiska* Ottokár dr. megyéspüspök (az eredeti terv szerint ő lett volna az ünnepély szónoka) abban az időben Pécssett lesz elfoglalva. Az ünnepélyre a meghívók e hét végén fognak szétküldetni.

A választmány egyhangu határozattal járult hozzá az elnökség indítványához, hogy a kör levélben üdvözölje *Göröcsöni*

Dénes budapesti főreáliskolai tanárt azon támadás esetéből kifolyólag melylyel a keresztény magyarság érdekében kifejtett nagyértékű munkásságáért Bodiss Jusztin benedekrendű tanár őt s a keresztény sajtót illette.

A választmánnyal Tóth István városi főjegyző, választmányi tag tudatta a kör volt elnökének Mayer Károlynak nagylelkű elhatározását, melyen a katolikus egyesületi ház 1000 korona értékű részjegyet a belvárosi Katolikus Körnek adományozza. A kör háláját a nagylelkű adományért egy, a választmány által megbízott küldöttség fogja tolmácsolni.

— (Kinevezés.) Széchenyi Viktor gróf főispán Bakar Attila szolgabírósi közgazgatási gyakornokot tb. szolgabíróvá kinevezte.

— (A posta köréből.) Legutóbbi számunkban közölt: „Férfi fogat” című közleményem kapcsolatosan illetékes helyről kapott információink alapján közölhetjük, hogy az említett sérelem mielőlt lehetőséges, orvosolni fog. Egy-két hónapra belül a következő nagyfontosságú ujtások lépnek a postán életbe. A régi tíz levélhordó helyett 12 levélhordót kapunk. A 3 csomagszállító kocsi helyett 4 kocsi jár s a levelek összeszedését szintén kocsival eszközlik. Hogy mily óriásilag emelkedett városunkban a posta forgalma, mutatja az a körülmény, hogy a táviratok 1901-ik évi forgalmával szemben a mult év távirat forgalma 26 ezerral emelkedett.

— (A Fejérmegyei Takarékpénztár) f. hó 23-án d. u. 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését a részvényesek élénk érdeklődése mellett. Gróf Zichy Aladár akadályozva lévén a megjelenésben, a közgyűlésen Molnár Béla igazgatótanácsos elnökölt. A közgyűlés az igazgatóság jelentését, valamint a mérleget helyesléssel vette tudomásul és osztalékul helyesenként 65 koronát állapított meg kifizetni február 25-től kezdve. Mészáros László indítványára a közgyűlés egyhangulag köszönetet szavazott az igazgatóság-nak, a felügyelőbizottságnak és a tisztikárnak. Az intézet jótékony adományokra ez évben 2000 koronát ad.

— (A Székesfehérvári Kereskedelmi Bank) f. évi február 24-én tartotta rendes évi közgyűlését gróf Zichy János elnökle mellett 41 részvényes jelenlétében. A közgyűlés az előterjesztett évi jelentést valamint a zárszámadásokat jóváhagyva az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak a lefolyt üzleti évre a felmentvényt megadta. Az igazgatóság javaslata a tiszta nyereség felosztására vonatkozólag elfogadott: és kimondott, hogy a f. é. 29. sz. szelvények f. hó 25-től kezdődőleg darabonként K 40— váltassanak be. A lemondás folytan megüresedett igazgatósági tagság, dr. Lukács Gyula indítványára közfelkiáltással Karl István nagykereskedővel töltött be. Végül dr. Löwy Károly részvényes előterjesztésére a közgyűlés az igazgatóságnak valamint a tisztviselőknak eredményes működésükről köszönetének és elismerésének adott kifejezést. A közgyűlés után tartott igazgatósági ülésen dr. Perli Miksa indítványára h. elnöknek Karl István választott meg.

— (Köszönetnyilvánítás.) Kovács József ur a Székesfehérvári Polgári Dalkörnek 5 koronát volt szives adományozni. Kegyes adományáért ezuton mond köszönetet az Elnökség.

— (Nott Lőrinc) szülőköző családja részére újabbán kegyesen adakoztak: Szilágyi Imre községi káplán 2 kor., Wollf Károly urodalmi intéző Timárpusztja 3 kor., Bilkei Ferenc 4 kor., Schubert és Péntek 2 kor. és élelmiszer, jótékony nőegylet 10 kor., Steiner bádogomester 1 kor., N. N. 2 kor., Schön Rudolf nagykereskedő 1 kor., özv. Gebauer Jánosné 1 kor. és élelmi cikket, a Felmayer-gyár igazgatója 5 kor. Isten áldása legyen rajtuk.

— (A pozsonyi borvásár.) Miután a március 23—25. tartandó IV-ig országos borvásár iránt országszerte rendkívül nagy az érdeklődés és az utolsó napokban tömegesen érkeztek jelentések, ezért is a vásár rendező bizottsága elhatározta, hogy a jelentések határidejét meghosszabbítja és visszavonhatatlanul e hó 28-ig kitolja. Aki tehát

a vásáron, melynél kedvezőbb boreladási alkalom egyhamar nem fog nyílni, részt akar venni, az lépjen eziránt hiadéktalanul a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületének igazgatóságával (Budap. st., Üllői-ut. 25.) érintkezésbe.

— **(Közönetnyilvánítás.)** A Székesfehérvár Köz- és Magánintézmények Otthonának 1907. február 9-én tartott estélyén felülizetni szivesek voltak: Ó fensége Erzsébet Amália főhercegnő 50 kor., Grünfeld Pál 14 kor., Dréher Antal, Hagenmacher Henrich, Deutsch Aladár, dr. Csöppentszky Mihály, Mráz Vencel 10—10 kor., Daróczy István, dr. Fiáth György 8—8 kor., Füstér Imréné 6 kor., Streda Antal, Szabó Bakos András, Wertheim Armin, dr. Löwy Károly, Pick Dezső, Pernstein Sámuel, Székesfehérvári Friss Újság, Scivarcz Béla, Fancsy Ernő, Královits Imre, Klein József, Özv. Lustig Manoné, 5—5 kor., dr. Székely Nándor, dr. Krausz Zsigmond, Wertheim Pál 4—4 kor., Özv. dr. Preisch Lipótné, Kis Géza, Lhotka István 3—3 kor., Mátrai Sándor, Havas Gábor, Wertheim Imre, Steiner Béla, Balog Lipót, N. N., Brünnér János, Langráf Lajos 2—2 kor., Lukács Sándor, Zalka János, Deák Ferenc, Özv. Bárány Sibenrock Gusztávné 1—1 kor., melyért az egyesületi elnökség ez uton mond köszönetet.

— **(Kedves rokan.)** *Miskovics* Dömötör szerbiai majomtáncoltató télviz idején Pusztavámon lakik családjával és majmaival. A mult hét folyamán Miskovicsot meglátogatta két rokona Miskovics Dragósin, Miskovics Darinka és egy földije Vukovics Boldizsár. Tegnapi azután az a meglepetés érte az öreg Miskovics Dömötört, hogy a rokonn és a földi miután 300 korona készpénzt ellopott megszöktek. A károsult majomtáncoltató feljelentésére a csendőrök megállapították, hogy a tolvajok Mórot vonatra ülték és Székesfehérvár felé szöktek. Országosztet körözik őket.

— **(Ismeretlen tolvaj.)** Vasárnap éjjel ezideig még ismeretlen tolvaj járt dr. Révy Ferenc Szent György közporkázi igazgató főorvos budai uti házában. A tolvaj a nyitott kocsiszínből egy gyepfőzést, egy lábtakarót és *Csinnacia* Ferenc kocsisnak hat pár fehérszeműt lopta el. Ar ellopott holmik értéke 112 korona. A károsult feljelentésére a rendőrség széleskörű nyomozást indított a tolvaj kézrekerítésére.

— **(Az anya és fia.)** *Pisch* Mártonné móri lakos ugyancsak papuskománnyal alatt tartotta szegény férjeurát, akinek egyébb tennivalója sem volt, mint meglapulni felesége gyakori szőbrője alatt. A napokban *Pisch* tüzelni valé fára pénzt kért az asszonytól, de ez a helyett, hogy a kezében levő 500 koronából csak egy fillért is adott volna az urának, öllőval támadt neki, azzal fenyegetve, hogy kiszúrja a szemét. *Pisch* segélykiáltására a fia jött segítségére. Később az apa és fia favágáshoz fogtak az udvaron. Egyszerre csak megjelent köztük *Pisch* és férjének kezéből kiképvá a baltát fiának támadt. *Pisch* János önvédelemből a kezében levő karóval hadonászni kezdett, miközben anyját úgy ütötte fejbe, hogy eszméletlenül összeesett. *Pisch* sérülése súlyos, de nem életveszélyes.

— **(Elfogott tolvaj.)** *Molnár* János csetei születésű 28 éves legény Nagykanizsán a Hirsch és Szegő fűszerkereskedő cégénél volt alkalmazásban. *Molnár* gazdájától 35 koronát lopott és a lopott pénzzel Székesfehérvára szökött. Itt azonban a Ponty vendéglőben letartóztatták. A tolvajt Nagykanizsára kísérik.

— **(Csendélet Seregélyesen.)** *Magda* Józsefné seregélyesi lakosnő a napokban az utcán rátámadt Vas István 12 éves fiúra, mert ez az 6 10 éves fiát megverte. *Magdáné* egy sörös üveggel úgy verte fejbe Vas Istvánt, hogy az súlyos sérüléseket szenvedett. *Magdáné* feljelentették a helybeli kir. ügyészségnél.

— **(A kocsis balesete.)** *Smorics* István *Bernáth* Pál hentes kocsisa tegnap délután a Gáz-utcában szénhordás közben bebukott a kocsiról. *Smoricsot*, aki agráralkodást szenvedett és eszméletlenül maradt az eset színhelyén a mentők a Szent György közporkázi házába szállították.

— **(A gyűrű.)** *Hessel* Szaniszlous krakói cukrászsegéd Triestbe tartott. Budapestre érve az utcán egy uri kinézésű embertől egy általa aranynak tartott gyűrűt vásárolt, amelyért összes pénzt odaadta. Amikor a gyűrűt értékesíteni

akarta, kitudt, hogy az réz. *Hessel* azonban mindenáron Triestbe akart jutni. Jegy nélkül szállt a vonatra, de csak Székesfehérvárig jutott, mert itt aláadták a rendőrségnek. A krakói cukrászsegéd két nap volt a rendőrség foglya, amikor korra szülei pénzt küldtek fiuknak és most már akadálytalanul folytathatta útját.

— **(Halásos esés.)** *Erhardt* Imre 58 éves urhidai lakos Polgárdiról szénát fuvarozott. Amint *Erhardt* a megrakott kocsi tetejéről leakart szállni, lába megakadt a szénát tartó kötélen és oly szerencsétlenül bukott a földre, hogy nyomban meghalt.

— **(Rendőri hírek.)** *Südi* János és *Szabó* Mihály helybeli földmiveslegények botránysa részesség miatt a rendőrség kihágási osztálya 2—2 napi elzárásra ítélte. — *Pintér* András földmiveslegény vasárnap délután borosfővel belebukott a Rózsáskert elötti csatornába. Pírtért, akit a mentők szállítottak a városházára, a rendőrség kihágási osztálya egy napi elzárásra ítélte. — *Zsapka* István béres megszökött gazdájától ifj. *Antal* József farkastanyai birókostól. A rendőrség *Zsapkát* három napi elzárásra ítélte.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

* **Rip van Winkle.** *Szigeti* után *Gyűrűs*nak is fényesen bevágott a jutalomjáték. Zsufolt ház, meleg ünneplés. Babérok esője s ajándékok halmaza. Az összjáték jó volt. A közönség a kedves reprizen jól mulatott.

* **Kornai Berta** a Vígyszínházban. *Kornai* Berta, a Magyar Színház volt tagja, aki csak az imént vendég szerepelt Székesfehérváron, két évre a Vígyszínházhoz szerződött. Első fellépése márciusban lesz „A kis trójai leány” szerepében.

* **Nagybőjti beszédsorozatok.** *Az élet nagy keresztje.* Füzeve 1 kor. 20 fill. kötet 1 kor. 60 fill. A személd *Jesus* életmentő orvossága. Füzeve 1 kor. 30 fill. Megrendelhető: Tiszabábolna, u. p. Ároktó, Borsodnyereg, *Habik* József lelkész.

* **Elbeszélések.** Irta: *Kertész* Kálmán. Mostanában gyakrabban szerepelés lehetett az olvasónak e lapok hasábjain ez a név. Tárcairovattunkban a legközelebbi számban is megfordul. *Kertész* Kálmán neve nem új a mi gárdánkban. A név viselője veszprémi karkaplan s érdemes katolikus lelkészünknek, a *Veszprémi Hírlap*-nak ügybuzgó szerkesztője. Mint író azok közül való, akiket a régi Magyar *Szemle* nevelt. Mint annyian mások, *Kertész* — akkor még *Kollár* — Kálmán is a buzavirágain reverenciában, kispap korában fogta kezébe az írótlalt s már ebben az időben láttak napvilágot kedves elbeszélései, hangulatos rajzai, finom megfigyelései s rövid vázlatjai a főntebb megjelölt derek szépirodalmi hetilap hasábjain, amely oly példás tisztességgel megfutott pálya után modern köntösben tavaly mult ki az irodalom mezéjéről. *Kertész* most vaszkos, gazdag elbeszéléskötettel lépett a nyilvánosság elé. S ebben a kötetben harászságos, régi ismerősre akadunk. A régi tárcák, novellák színe-java jelenik meg előttünk új formában, gyűjteményesen. Hogy a rokonszenves viszontlatás mellett véleményyt is, bírálatot is mondjunk róltuk, azt kell megírunk, amit a szerző munkásságának figyelői amugy is tudnak. *Kertész* jó elbeszélő. Témáje is van, stílusa is. Invenciója elég szerencsés, nyelvezete magyaros, helyenkint szines és mindenütt könnyű. A kötet három ciklusra oszlik. Az első kötetben hosszabb léleketű dolgok, a szó retorikai értelmében vett elbeszélések foglalnak helyet. A harmadikban tárcák sorakoznak. Az első ciklus a karácsonyi ünnepekörhöz fűződik. Közöltük is belőle annak idején a *Kongresszus* a kényében címűt. A második ciklus a husvétól van elvezve. Ebben a részben igen sok a drámai erő s nagyon ügyes benne a szereplők jellemrajza. A harmadik, a *Hétköznapok* ciklus finom árnyalataival, szubtilis hangulataival kap meg bennünket. Drága gyöngye ennek a résznek a kötet legszebb alkotása, a *Végző hangok*, amelyet jövő számunkban közölünk. A *Gyász* a *circuszban* című, amely tárgyválasztásánál fogva valamennyire hasonlít hozzá, már napvilágot látott nálunk. Ebből a cikusból való *A köcsög gyereke* is, amely humorával hat. Ezt is közöltük. Egy szó, mint száz,

a kötetben sok az érték. Eredetiség s ötlet, humor és mélység, drámai valór és könnyű hangulatok; melegség és derű jellemzékei az írónak, akinék — érezük a kötetből is — nem ez az utolsó alkotása. A kötetet, amelyet joggal nevezhetünk vaskosnak, a veszprémi egyházmegyei könyvnyomda igen díszesen állította ki. Ár 2 korona. Melegen ajánljuk a katolikus szépirodalom minden igaz barátjának. — *ey.*

* **Tiszaparti noták.** *Jósvay* Gábor poroszlói kántortanító érdemes, régi munkása a katolikus irodalomnak. Szorgalmas, tartalmas, szerény. Tíz-éves írói munkássága emlékre legutóbb népdalfüzetkét rendezett sajtó alá *Tiszaparti noták* címen. Négy hangzatos, kedves magyar népdal van a füzetben s mindegyik a javából való. Szomorú is, vig is akad köztük. Mindegyik fülbemésző s kellemes. A szöveget is a zeneszerző írta. A becses kis öpus, amely igen csinos köntösben, izléses kiállítással jelent meg, 3 koronáért kapható a szerzőnél. — Ugyanott ügyes alkalmi szindarabok is megrendelhetők. Kiemeljük köztőlük a *Cipruság* címűt, amely iskolák s intézetek számára a husvétünnepekre szót. — *(y.—s.)*

* **Színházi hét.** Kedd: Mádi zsidó. Szerda: Papa leánya. Csütörtök: Tökletes feleség. Péntek: János vitéz. Szombat: A harang.

Felelős szerkesztő: Dr. HELVEY LAJOS.

Népmozgalmi statisztika.

1907. évi február hó 16-tól február hó 23-ig.

Születés. Született: 8 törvényes fiu, 11 leány, 0 törvénytelen fiu, 0 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiu 0, leány 0, törvénytelen fiu 0, leány 0. Összesen 19.

Halálozás. Elhalt: 3 fi, 11 nő; ezekből 7 éven aluli törvényes fiu 2, leány 1, törvénytelen fiu 0, leány 0, 7 éven felüli fi 1, nő 10. Összesen 14.

E szerint a születés a halálozást 5-tel múlja felül.

Elhaltak: *Gerőfi* Mária, r. k. 8 éves, Budai-ut 94 sz. — Özv. Dénes István, Reiter Teréz, r. k. 69 éves, Szent György körház. — *Kszantner* Anna, r. k. 16 éves, Cautora-utca 11 sz. — *Keresztes* Mária Gizella, r. k. 63 éves, Horog-utca 5 sz. — *Kiss* József, r. k. 18 éves, Lövölde-utca 2 sz. — *Szegő* Anna, r. k. 19 éves, Malom-utca 29 sz. — Özv. Leéb Györgyné, Halm Katalin, r. k. 66 éves, Öreg-utca 12 sz. — *Neustadt* Maria, izr. 14 hónapos, F.-királyos 31 sz. — *Kálmán* József, 23 hónapos, r. k. Zámoly-utca 43 sz. — Özv. Keeskométi Károlyne, Farkas Katalin, r. k. 63 éves, Ösz-utca 7 sz. — *Fehér* Lajos, r. k. 3 éves, Salétrom-utca 3 sz. — *Bartóci* Janosné, Nagy Katalin, r. k. 40 éves, Öreghegy 130 sz. — *Halász* Mihályne, Horváth Julianna, r. k. 66 éves, Szt. György körház. — Özv. Szencsey Ferencné, Borbély Klára, r. k. 87 éves, Szt. György körház.

Hirdetmény.

Somogymegyében **Pusztabakháza**, Babócsa vasutállomás mellett parcellázva lesz, a tulajdonosok által. A birtok 1000 hold szép sík földből áll és a gazdasági épületek is parcellázva lesznek. Kérszbet a tulajdonosoknál: **Schwarz** és **Krausz** cégnél Martonvásár, Fejérmegye.

Legjobb magyar pezsgő a

Főrtátr Székesfehérvár részére:
Kováts Pál esemegekereskedésében.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérváron.